

**רקע: אלכס הוא רופא מוצלח. הוא הגיע מילדות קשה עם אבא נרקומן שעזב את הבית. אבא שלו נווד והוא הגיע להתאשפז במקרה בבית החולים שאלכס עובד בו וככה הם נפגשו.**

אלכס:

יש לי שאלה.

אני זיהיתי אותך בפעם הראשונה שראיתי אותך. איך אתה יכול לשכוח אישה ושלושה ילדים? איך עושים את זה?

גי'מי:

אני עשיתי כזה בלאגן. ככל שעבר יותר זמן עשיתי יותר ויותר סמים. וככה עזרתי לעצמי לשכוח, כי לא יכולתי לסבול את עצמי, את מבין? אבל אני זוכר אותך. אני זוכר שהיית צוחק מתוך שינה.

אלכס:

כשהייתי בן 4, לא?

גי'מי:

היית ילד שמח. אני מתאר לעצמי שקילקלתי את זה, אה?

אלכס:

אני זוכר פעם שלקחת אותי לפארק, זה היה אחד מהפארקים האלה שכל המתקנים בהם עלובים

ואפשר למות, אבל עלינו על כל מתקן פעמיים. זה היה יום שמח.

גי'מי:

אני זוכר את זה. אמא שלך התחרפנה, היא תלשה את כל הטפטים מהקירות, היא אמרה שמשהו מתחבא שם.

היא הייתה בכזה בלאגן...

אלכס:

מה עם המשפחה השניה שלך? איך נגמר הסיפור איתם?

גי'מי:

יותר טוב. אני יכול לנסות לחזור. נעמי קשה אבל היא לא כמו אמא שלך. היא לא מטורפת..

אלכס:

טוב זה צריך להפסיק עכשיו. אמא לא הייתה הבעיה.

גי'מי:

אני לא מנסה ללכלך על אמא שלך . אבל אתה לא יודע כמה קשה זה להיות עם מישהי כזאת.

אלכס:

מי אתה חושב טיפל בה? בדק אותה?

אישפיז אותה כדי שהיא לא תפגע בעצמה? מי אתה חושב שטיפל בילדים שלך?!

גימי:

עשיתי הכי טוב שיכולתי.

אלכס:

אם זה הכי טוב שלך אז כדי שפשוט תוותר. ההכי טוב שלך לא שווה כלום! אני הייתי האבא!

אני הייתי ילד, אבל אני הייתי האבא! אתה לא היית כלום! אתה... לא היית! אתה כלום!

(שתיקה)

גימי:

אני מצטער... אני...

אלכס (קוטע אותו):

אתה לא צריך להצטער. כמו שאמרת, עשית את הכי טוב שלך ו... יצאתי בסדר, אז...

גימי:

תודה. אני רק רוצה את המשפחה שלי בחזרה.

אלכס:

אנחנו לא משפחה. יצאתי בסדר בגלל שעזבת. אהרון ואמבר ואמא.. הם בסדר עכשיו בגלל שעזבת. אם היית נשאר, בטח הייתי מוכר בקיוסק או משהו, או אולי הייתי הולך בעקבותייך ובטח מת ממנת יתר, אבל תודה לאל עזבת אותנו, אז... אתה יכול להפסיק להלקות את עצמך. אולי תוכל לתקן את זה עם הילד שלך

בפלורידה.

בהצלחה עם זה. להתראות גימי.

(אלכס מושיט לו את היד ללחיצה, הם לוחצים ידיים והוא עוזב את אבא שלו לבד)